

Fővárosi Bíróság

1055 Budapest, Markó u. 27.

1363 Budapest, Pf. 16.

tárgy: Felperesi előkészítő irat
a 8.K.34.380/2006. sz. ügyben

Budapest, 2007. szeptember 6.

Tisztelt Bíróság!

Alulírott dr. Garajszki Zoltán (1037 Budapest, Remetehegyi út 194/B.), mint felperes, személyesen eljárva, a Magyar Ügyvédi Kamara (1054 Budapest, Szemere utca 8.) (a továbbiakban: MÜK), mint alperessel szembeni, közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti, 8.K.34.380/2006. szám alatt folyamatban lévő perben, az alábbi

előkészítő iratot

terjesztem elő:

A t. Bíróság 8.K.34.380/2006/7. számú, tárgyalási jegyzőkönyvbe foglaltan kötelezte az alperest, hogy 2007. június 30. napjáig, velem is közlendően, részletes előkészítő iratban nyilatkozzon a tárgyaláson elhangzottakra (valamint az átadott vázlatban foglaltakra), engem pedig kötelezett arra, hogy erre 2007. augusztus 20-ig tegyem meg észrevételeim. Sajnálatos módon a kérdéses alperesi előkészítő iratot a mai napig nem kaptam meg, ezért arra észrevételt tenni nem volt módomban.

Jogi álláspontom kapcsán itt újólal kiemelem, hogy elsődlegesen azt állítom, hogy esetemben nem áll fenn az alperes által hivatkozott, Üt. 6. § (1) bek. a) pont szerinti összeférhetlenség, mivel 2006. május 31-től nem állok munkaviszonyban, nincs személyes közreműködési kötelezettségem sem társasági szerződés, sem egyéb magánjogi szerződés alapján, csupán jogosultságom a társaság tevékenységében részt venni, belátásom szerint. Bár az alperesi határozatok nem is hivatkoztak az Üt. 6. § (1) bek. b) pontja alatti összeférhetlenségre (csak a perbeli védekezés során érintették azt), arról is megállapítható, hogy esetemre nem alkalmazható, mivel nem végzek vállalkozói tevékenységet, lévén könyvvizsgálati tevékenységem során nem saját nevemben és kockázatomra járok el. E pont kapcsán a vállalkozó tevékenység feltételei is hiányoznak: a személyes közreműködés ténye legalábbis vitatható (álláspontom szerint az nem mondható ki), a korlátlan anyagi felelősség pedig egyértelműen nem áll fenn.

Megragadom továbbá a lehetőséget, hogy – jelentőségére tekintettel –, egyetlen kérdésben kiegészítsem érvelésem, rávilágítva arra, hogy alkalmazotti jogviszonyban folytatott könyvvizsgálói tevékenységem sem ütközött az Üt. rendelkezéseibe, lévén az az Üt. 6. § (2) bek. c) pontja alapján nem igazságügyi szakértői tevékenységnek minősült, ugyanis könyvvizsgálói tevékenységem kizárólag jelentéskiadásra irányuló könyvvizsgálói tevékenységeket, valamint a Kkt. 27. § b) pontjába tartozó (kifejezetten szakértőiként meghatározott) tevékenységeket foglalja magában.

A jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység körében a jelenleg is hatályos Kkt. 29. § (2) bek. szabálya előírja, hogy **„A kamarai tag a könyvvizsgálói tevékenység során jelentéseinek készítésekor független szakértőként köteles eljárni.”**

Érvelésemben azt állítottam, hogy a jelenleg érvényesülő joggyakorlat értelmezése szerint, ha a könyvvizsgáló betartja a törvényt (ez vélelmezett), akkor független szakértőként jár el, tehát tevékenysége független szakértői tevékenység. Ez a szabály (az egyéb szakmai szolgáltatásokon túl, ahol direkt a szakértői minősítés: Kkt. 27. § b) pont) **minimum a jelentéskészítésre irányuló könyvvizsgálói tevékenységek során is szakértőnek minősíti a könyvvizsgálót.** A jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálat mindig jelentés kiadására irányul és arra irányul az egyéb szakmai szolgáltatások közül a 27. § a) pont alatti tevékenység is! Én pedig könyvvizsgálóként csak ezeket, valamint a Kkt. 27. § b) pontja alapján meghatározott – és kifejezetten szakértői tevékenységként deklarált –tevékenységeket végeztem.

A MÜK érvelése szerint a *„fordulat nem a könyvvizsgálói tevékenység fogalmi meghatározását, hanem a munkavégzéssel szemben támasztott követelményt tartalmazza”*. Az elsőfokú BÜK határozat szerint *„a Kktv. 29. § (2) első fordulata zsinórmértékül a független szakértőtől elvárható munkavégzés követelményét írja elő a könyvvizsgáló számára”*.

Itt mindenképp meg kell jegyezni, hogy a **„munkavégzés”** szó még véletlenül sem fordul elő a Kkt-ben, és azt más jogszabály sem (és a köznyelv sem) használja a könyvvizsgálói tevékenységgel összefüggésben, csupán az alperes jelzi így. Ezzel nyilván utal az Út. 6. § (1) bekezdésének szóhasználatára – álláspontom szerint tévesen. Ez olyan típusú pontatlanság, mint például egy bíró ítélkező tevékenységét *„ítélkező munkavégzésnek”* neveznék.

A minősítést tartalmazó rész szabályozásának jellegére az argumentum a contrario érvelés alapján is megpróbálnék rávilágítani. Eszerint látható, hogy a törvényszöveg nem úgy szól, hogy *„A kamarai tag a könyvvizsgálói tevékenység során jelentéseinek készítésekor úgy kell eljárnia, mintha független szakértő lenne.”*, és nem is úgy, hogy *„A kamarai tag a könyvvizsgálói tevékenység során jelentéseinek készítésekor egy független szakértőtől elvárható körülményekkel köteles eljárni”*. A Kkt. úgy fogalmaz, hogy *„...független szakértőként köteles eljárni”*. Mindebből – álláspontom szerint – az következik, hogy a publikus normában meghatározott szabály (legalább a jelentéskiadásra irányuló tevékenységek kapcsán) minősítést tartalmaz a meghatározott tevékenységet végzőre is.

Hasonlattanálva, a bíróságon kezelt letétekről szóló 27/2003. (VII. 2.) IM rendelet 25. §-a a következőképpen rendelkezik: *„Ha a bíróság a pénzt vagy a tárgyat teljesítési letétként elfogadja, egyidejűleg intézkedik a kiutalása iránt is. Ha a kiutalásnak akadálya van (pl. a jogosult személye bizonytalan, vagy egyéb adatai ismeretlenek, a jogosultság vitás) a letétkezelő a letétet a bíróság további rendelkezéséig őrzési letétként köteles kezelni.”*

Az alperesi megközelítéssel ez a szabály is kizárólag a letétkezelőre vonatkozik, magát a letétet nem minősíti. Azaz relatív hatályú, másra hatálytalan rendelkezés, mivel címzett szabály. Álláspontom szerint azonban a szabály – meghatározott időre szólóan – magát a letétet is minősíti és az a letéttel kapcsolatban álló egyéb érdekeltekre is kihat. Következik ez abból, hogy a kiutalási akadály felmerülésétől a letétkezelő a letétet őrzési letétként kezeli. Nem pedig *„úgy jár el, mintha őrzési letét lenne”*. Ha pedig a letét őrzési letétként kezelt, akkor az bizony őrzési letét.

Mint ahogy a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 52. §-a szerint: „*A kizárólag statisztikai fogalmat, módszert, osztályozást, névjegyzéket és számjelet tartalmazó kötelező rendelkezést a Központi Statisztikai Hivatal elnöke statisztikai **közleményként adja ki**, amelyet a Központi Statisztikai Hivatal hivatalos lapjában kell közzétenni.*”. Ezért az e szakasz alapján kiadott rendelkezés jogi formája természetesen: **közlemény**.

Mint ahogy a sajtó-helyreigazítást kérőt megilletik a peres felet megillető jogok, **azaz peres féllé válik**, mert a Pp. 343. § (3) bek. második mondatában az áll, hogy „*Az (1) bekezdésben megjelölt szerv **félként jár el** akkor is, ha egyébként nincs perbeli jogképessége (48. §).*”.

Hasonlóképp a jogi személy – egyébként jogi személyiséggel nem rendelkező – szervezeti egységének vezetője, a szervezeti egység működése körében a **jogi személy képviselőjévé válik**, mert a Ptk. 30. § (2) bek. úgy rendelkezik, hogy: „*A szervezeti egység vezetője az egység rendeltetésszerű működése által meghatározott körben a jogi személy **képviselőjeként jár el.***”

Mint ahogy az egyrésről az Európai Közösség és tagállamai, másrésről az Amerikai Egyesült Államok közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló 2007. évi XLII. törvény 19. cikk a) pontja alapján **kijelölt személy maga a választottbíró elnöke**. Ugyanis a szabály úgy rendelkezik, hogy „*A választottbíráskodás iránti kérelem kézhezvételétől számított 20 napon belül mindegyik fél megnevez egy választottbíró. E két választottbíró a megnevezésüket követő 45 napon belül közös megegyezéssel egy harmadik választottbíró jelöl ki, **aki a választottbíró elnökeként jár el.***”.

Szintén egyértelmű, hogy (több jogszabályban előfordulóan) **az egyesbíróként eljáró személy nem más, mint maga az egyesbíró**. És még számtalan példa lenne hozható arra, hogy ha egy jogszabály úgy fogalmaz, hogy egy személy valamiként csinál valamit, akkor amíg azt a valamit csinálja, addig őt magát is minősíti a publikus szabály.

Hasonlóképp tehát, ha a – törvényt betartó – könyvvizsgáló független szakértőként jár el, akkor azon könyvvizsgálói tevékenységek végzése során, melyre a rendelkezés vonatkozik, független szakértővé válik.

Ezért (is) helyes mondjuk az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló **1993. évi XCVI. törvény**, mely kifejezetten a jogszabályi kötelezettség alapján végzett könyvvizsgálói tevékenységet jelöli „könyvszakértői” tevékenységként: „*40. § (2) A **könyvszakértővel** hitelesített pénztári beszámolót a pénzügyi év lejárta követő 150 napon belül közgyűlés elé kell terjeszteni.*”. És ezt támasztja az a több tucat jogszabályi hivatkozás, melyet korábban benyújtottam és melyek mind egyértelműen utalnak a könyvvizsgáló szakértői minőségére.

És épp ezért volt helyes a MÜK korábbi gyakorlata az ügyvédek könyvvizsgálói tevékenységének elfogadásáról, mely gyakorlat érvényesülésében én is joggal reménykedtem tagfelvételi kérelmem benyújtásakor.

Tisztelettel:

Dr. Garajszki Zoltán
felperes